Grandioasa manifestaţie a oamenilor muncii din Capitală

(Urmare din pag. 1)

ditaţi la Bucureşti, alţi membri ai corpului diplomatic, precum şi corespondenţi ai presei străine.

Se intonează Imnul de Stat al Republicii Socialiste România.

Adunarea este deschisă de tovarăşul **Dumitru Popa**, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal Bucureşti al P.C.R.

Primit cu îndelungi ovaţii, cu urale, ia cuvîntul tovarăşul **Nicolae Ceauşescu**, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

În aceste momente, ampla expunere a secretarului general al partidului este ascultată cu profund interes de cei prezenţi în sală, de cei peste o sută de mii de cetăţeni aflaţi în piaţă, de milioane de cetăţeni din întreaga ţară. Întreaga naţiune aduce astfel un vibrant omagiu luptelor revoluţionare din anii 1944—1945. În repetate rînduri cei prezenţi în sală şi în Piaţa Palatului au subliniat cu puternice aplauze şi ovaţii expunerea secretarului general al Partidului Comunist Român. Ultimele urări „TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN — CONDUCĂTORUL ÎNCERCAT AL POPORULUI PE DRUMUL SOCIALISMULUI ŞI COMUNISMULUI", „TRĂIASCĂ SCUMPA NOASTRĂ PATRIE ROMÂNIA SOCIALISTĂ", „SĂ SE ÎNTĂREASCĂ UNITATEA ŢĂRILOR SOCIALISTE, A PARTIDELOR COMUNISTE ŞI MUNCITOREŞTI, A ÎNTREGII MIŞCĂRI ANTIIMPERIALISTE", „TRĂIASCĂ PACEA ŞI PRIETENIA ÎNTRE POPOARE", cu care tovarăşul **Nicolae Ceauşescu** îşi încheie expunerea sînt întărite de puternice şi îndelungi aplauze, urale şi ovaţii.

Această uriaşă demonstraţie care uneşte aici în Piaţa Palatului atenţia întregii ţări, este o replică triumfală peste cele două decenii şi jumătate care au trecut de la marile acţiuni ce au culminat cu instaurarea guvernului democrat-revoluţionar în martie 1945. Din inimile celor aflaţi în marea piaţă, ca şi ale celor din întreaga ţară, se înaltă fierbinte dragostea spre acela care este forţa motrice a tuturor luptelor noastre — Partidul Comunist Român. El este acela care, îndeplinindu-şi marele rol istoric, călăuzit de învăţătura marxist-leninistă, a aplicat creator legităţile generale ale dezvoltării societăţii la condiţiile concrete ale României, s-a identificat pe de-a-ntregul cu interesele şi năzuinţele poporului, dîndu-le glas şi săpînd în granit calea înfăptuirii lor.

Ovaţiile clocotitoare, minute în şir, preamăresc nu numai un act istoric deschizător de drumuri, dar mai ales înfăptuiri care au adeverit şi adeveresc zi de zi marele rol al comuniştilor, al partidului lor.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi ceilalţi conducători de partid şi de stat ies apoi în balcoanele Palatului Republicii pentru a răspunde aclamaţiilor mulţimii din piaţă, caldei manifestări de dragoste, de devotament neţărmurit faţă de partid şi guvern. Ovaţii şi urale puternice se răsfrîng în ecouri ce răzbat din nou inima Capitalei. Ca flori roşii deasupra mulţimii se zăresc pancarte pe care se află înscrise lozinci scumpe fiecăruia dintre noi: „TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN", CEAUŞESCU — P.C.R.", SUB STEAGUL MARXISM-LENINISMULUI ÎNAINTE SPRE NOI VICTORII ÎN CONSTRUIREA SOCIETĂŢII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE". Se scandează îndelung „CEAUŞESCU — P.C.R.", „COMITET CENTRAL IUBIT, ÎMPREJURU-ŢI FACEM ZID", „FERICIREA TUTUROR — ŢELUL COMUNIŞTILOR".

Conducătorii de partid şi de stat răspund prin semne prieteneşti aclamaţiilor entuziaste ale mulţimii.

Adresîndu-se celor de faţă, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a spus:

Dragi tovarăşi, cetăţeni ai Capitalei,

Doresc să vă mulţumesc, în numele Comitetului nostru Central, că aţi luat parte la această mare sărbătoare a victoriei de acum 25 de ani. Aşa cum aţi răspuns la chemarea partidului în lunile din toamna lui 1944 şi iarna lui 1945, aşa cum aţi ştiut, chiar în această piaţă, să înfruntaţi gloanţele şi să obţineţi victoria, tot aşa sîntem siguri, că sub conducerea partidului comunist vom face să triumfe comunismul în România, vom asigura o viaţă demnă, fericită pentru întregul nostru popor.

Manifestaţia dumneavoastră, cele care au avut loc în întreaga ţară, sînt o dovadă elocventă a unităţii de nezdruncinat a întregului nostru popor, fără deosebire de naţionalitate, în jurul Partidului Comunist Român, sînt o dovadă a hotărîrii sale de a înfăptui neabătut politica internă şi externă a partidului, politică ce corespunde pe deplin năzuinţelor naţiunii noastre socialiste, cauzei socialismului şi păcii în lume.

Doresc încă o dată să vă exprim cele mai vii mulţumiri şi să vă urez, în numele conducerii de partid şi de stat, dumneavoastră, tuturor cetăţenilor Capitalei, tuturor cetăţenilor patriei noastre, noi şi noi succese în munca pentru edificarea socialismului în România. Vă doresc multă sănătate, multă fericire.

Uriaşa masă de oameni aclamă pe secretarul general al partidului, vasta piaţă şi străzile care converg spre ea, devenind o mare care freamătă. Se ovaţionează minute în şir pentru partid, pentru conducerea sa, se intonează cîntece patriotice şi revoluţionare. Astfel se încheie această măreaţă manifestaţie populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacţiei faţă de realizarea celor mai îndrăzneţe visuri, cu care, şi pentru care, poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămînt de a înfăptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român şi ceilalţi conducători de partid şi de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul mulţimii. Din culoarul viu de oameni prin care tovarăşii Nicolae Ceauşescu şi ceilalţi conducători de partid şi de stat păşesc, se întind mîini prietenoase care flutură buchete de flori, stegulețe, eşarfe. Asistăm la o emoţionantă imagine a indestructibilei coeziuni statornicită între partid şi popor, a unităţii moral-politice a întregii naţiuni în jurul partidului, a dragostei profunde de care Partidul Comunist Român se bucură în rîndul maselor, care văd în el, în conducerea sa, chezăşia mersului neabătut al României socialiste spre cele mai înalte culmi ale progresului şi civilizaţiei.

(Agerpres)

TURNEUL TENISMENILOR PROFESIONIŞTI DE LA LONDRA

La Londra, în turneul de tenis rezervat profesioniştilor, americanul Earl Buchholz l-a întrecut cu 2—6, 10—8, 11—9 pe jucătorul egiptean Ismail el Shafei, care în turul anterior îl eliminase pe australianul Rod Laver. În cel mai disputat meci al zilei, americanul Marty Riessen l-a eliminat cu 25—27, 8—6, 7—5 pe englezul Mark Cox. Primul set al acestei partide a durat 140 de minute! Alte rezultate: Rosewall (Australia) — Pilici (Iugoslavia) 10—8, 9—7; Okker (Olanda) — Drysdale (Republica Sud-Africană) 6—3, 6—2.

„DUEL" SCHUBA-SEYFERT LA C.M. DE PATINAJ ARTISTIC

Elita mondială a patinajului artistic continuă întrecerea sub cupola sălii Tivoli din Ljubljana. Ieri a luat sfîrşit proba figurilor obligatorii din cadrul întrecerii individuale feminine. Ca şi la recentele campionate europene, în fruntea clasamentului s-a instalat specialista desenelor pe gheaţă, patinatoarea austriacă **Trixi Schuba** cu 1244,3 puncte. Dar din nou, în imediată apropiere, continuă să se afle excelenta patinatoare din R. D. Germană, **Gaby Seyfert** (1220,2 p), actuala deţinătoare a titlului suprem. Pe celelalte locuri fruntaşe figurează **Julie Holmes** (S.U.A.) 1162,2 p, **Patricia Dodd** (Anglia) 1132, p, **Zsuzsa Almassy** (Ungaria) 1129,1 p. Sîmbătă seara patinatoarele îşi dispută figurile libere.

Iată ordinea finală a primilor zece, în proba masculină: 1. T. Wood (S.U.A.) 2779,3 p; 2. O. Nepela (Cehoslovacia) 2757,6 p; 3. G. Zoller (R.D.G.) 2702,0 p; 4. P. Pera (Franţa) 2682,8 p; 5. J. Petkevich (S.U.A.) 2672,2; 6. S. Cetveruhin (U.R.S.S.) 2645,1 p; 7. S. Volkov (U.R.S.S.) 2556,2; 8. K. Shelley (S.U.A.) 2534,0 p; 9. H. Oundjian (Anglia) 2527,3 p; 10. J. Hoffmann (R.D.G.) 2469,7 p.

Pentru a doua oară în fruntea tuturor perechilor de patinatori — sovieticii Aleksei Ulanov şi Irina Rodnina, campioni mondiali şi europeni

---

Trimisul nostru special,
HRISTACHE NAUM, transmite:

O cădere inexplicabilă a handbalistelor române

NEUBRANDENBURG, 6 *(prin telefon)*. Din poziţia de a doua formaţie a grupei de la Neubrandenburg — din turneul internaţional de handbal feminin — echipa României a avut o cădere pe cît de vertiginoasă, pe atît de neaşteptată, cauzată de comportarea submediocră din cele două meciuri desfăşurate miercuri şi joi şi încheiate cu tot atîtea înfrîngeri: 8—9 cu Danemarca şi 14—15 cu modesta reprezentativă a Poloniei. Aşadar, după întîlnirea cu echipa R. D. Germane, fetele noastre vor pleca la Berlin pentru a evolua duminică în finalele de matineu, adică în cele care stabilesc ordinea din subsolul clasamentului.

Poate că mai mult decît unele carenţe de ordin tactic şi tehnic, ceea ce reduce simţitor din şansele formaţiei noastre — în acest început de sezon — este temperamentul extrem de labil al multora dintre componente. Uneori apatice, alteori explozive, handbalistele românce nu reuşesc — la ora actuală — să se mobilizeze, să se domine pentru a-şi putea domina la rîndu-le adversarele. Lipsa omogenităţii — pusă pe seama timpului scurt avut la dispoziţie pentru pregătirea comună înaintea turneului — este şi ea o explicaţie a... inexplicabilelor insuccese.

După înfrîngerea suferită în faţa Poloniei, l-am rugat pe antrenorul lotului, prof. Valeriu Gogîltan, să ne împărtăşească părerea sa. Evident afectat, el ne-a spus: *„N-avem nici o scuză. Deşi nu sîntem în bună formă, puteam şi trebuia să cîştigăm cele două întîlniri. Cauza, singură cauză a înfrîngerilor este, după opinia mea, lipsa de dăruire în joc a majorităţii echipierelor, faptul că ele nu ştiu sau nu vor să lupte aprig pentru fiecare minge, să nu-şi precupeţească eforturile de-a lungul întregii partide".*

Irina Naghi Climovschi, căpitanul reprezentativei, jucătoare cu vechi state de serviciu în naţională (109 jocuri), a rămas descumpănită în clipa în care i-am adresat întrebarea: *„Care credeţi că este explicaţia comportării slabe şi, implicit, a rezultatelor nesatisfăcătoare ale echipei?"*

— Zău dacă ştiu ce să spun... În mod cert, apărarea este de vină. În sistemul defensiv fetele nu se înţeleg, de parcă acum am juca pentru prima oară împreună. Multe dintre ele sînt realmente obosite de sezonul acesta în care, pentru întîia dată, am avut de susţinut şi meciuri de campionat şi întîlniri internaţionale. Oricum, nu aceasta este valoarea reprezentativei noastre, ci aceea din sezonul 1969, valoare pe care sînt convinsă că o vom reconfirma în curînd.

Iată acum fişa tehnică a meciurilor de joi seara: *Polonia—România 15—14 (6—7).* Au înscris: Jej 6, Prudakzuk 3, Dreszer 4, Ochod 1, Walczyk 1 pentru învingătoare, respectiv Sos 5, Nedelcu 2, Băicoianu 1, Arghir 1, Magyari 1, Micloş 1, Szekely 1, Ilie 1, Dobîrceanu 1. Au arbitrat Schoof şi Mittendorf (R.D.G.). *R. D. Germană—Danemarca 17—13 (7—5).* Au marcat: Czelake, 9, Braun 2, Hochmuth 2, Janker 2, Schanding 1, Helbig 1 pentru gazde, respectiv Rasmussen 4, Annemarie Nielsen 3, Jensen 2, Christiansen 2, Lene Nielsen 1 şi Lagerbon 1. Au condus: Nemec şi Orosz (Cehoslovacia).

Duminică, la Berlin, în „Werner Seelerbinder Halle", au loc finalele.

Doi aşi ai sportului cu motor (de la stînga spre dreapta): Stewart şi Fangio, plus statueta aurită certificînd supremaţia pe pista marilor viteze

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

O dată cu semnele prevestind sosirea primăverii în emisfera noastră, fotbalul recîştigă prioritatea... panoramică. Coloanele ce-i sînt rezervate vor fi, din ce în ce mai des, împănate cu rezultatele a numeroase partide amicale (interţări, în principal sub semnul lui „Mundial") şi oficiale (intercluburi). Din prima categorie amintim o apropiată revanşă a surprinzătorului 0—2 cu care s-a încheiat prima confruntare Brazilia — Argentina, precum şi dubla dispută (tur — la Lima, retur — la Ciudad de Mexico) dintre Mexic şi Peru, iar dintr-a doua — meciurile din cadrul competiţiilor europene intercluburi.

Chiar dacă ne pregătim să punem la naftalină hainele îmblănite, schiul mai are (încă) dreptul de secondant al sportului-rege. O dată titlurile mondiale atribuite, interesul este polarizat de „Trofeul Evian" la probele alpine şi de puzderia de concursuri cu renume şi tradiţie la cele nordice. Iar în ce priveşte staţiunile-gazde, vă amintim pentru alpine de Heavenly Valley, Cannon Mountain, Glen Ellen, Great George şi Bend (S.U.A.), Jasper (Canada), La Molina (Spania) şi... Andorra, apoi de cele de la Licksele, Östersund, Stockholm, Solleftea (Suedia), Raufoss, Baerum, Odnes, Oslo (Norvegia), Garibaldi-Vancouver, Camp Fortune (Canada), Kokkola, Kuopio (Finlanda), Morteau (Franţa) şi Garmisch Partenkirchen (R. F. a Germaniei). Iar pentru cei ce urmăresc mai îndeaproape întrecerile alpinilor pentru „Cupa Mondială", iată clasamentele la zi:

MASCULIN: Schranz (Austria) 146 p, Russel (Franţa) şi Thoeni (Italia) cîte 140 p, Giovanoli (Elveţia) 116 p, J. N. Augert (Franţa) 110 p, Penz (Franţa) 106 p; FEMININ: Michèle Jacot 180 p, Françoise Macchi 145 p, Florence Steurer (toate trei Franţa) 121 p (Jacot a cîştigat de pe acum trofeul); pe echipe: Franţa 1 556 p (665 bărbaţi + 891 femei), Austria 806 p (546+260), S.U.A. 526 p (102+424).

Penultimul concurs contînd pentru acest trofeu, cel de la Heavenly Valley, acordă următorul punctaj: 13—10—7—5—3—2—1, în ordinea clasamentului fiecărei probe.

Extrem de (şi din ce în ce mai) numeroşii pasionaţi ai automobilismului se află în ajunul primului episod din serialul bolizilor de formula I: Marele Premiu al Republicii Sud-Africane. Evident, deşi în acest gen de curse neprevăzutul constituie... obişnuitul, pronosticurile par a se îndrepta anul acesta spre autoritarul cîştigător al ediţiei precedente, Jackie Stewart. Nu de mult, la Bologna, a avut loc o mică solemnitate nu lipsită de semnificaţie: Stewart a primit statueta pe care o revistă italiană o acordă în fiecare an campionului mondial la „F 1", iar aceasta i-a fost înmînată, aşa cum se vede în fotografia noastră, de celebrul as argentinian Manuel Fangio. Posesor al unui palmares fantastic, veteranul Fangio şi-a exprimat convingerea că, actualmente, singurul care ar putea să-i egaleze performanţele ar fi tocmai pilotul britanic. Cursa de azi ne va putea furniza un prim punct de reper în acest sens...

Şi cei interesaţi de pugilism vor avea de urmărit un rezultat interesant: cel al meciului contînd pentru titlul european profesionist la categoria grea, opunîndu-i, la Madrid, pe colosul basc „Urtain" şi pe vest-germanul Weiland. Palmaresul impresionant al pietrarului Jose Manuel Urtain Iribarne a suscitat discuţii, nu puţini fiind aceia care le-au atribuit zecilor sale de „victime" o valoare îndoielnică. Acum, va fi vorba de deţinătorul centurii continentale, aşa că...

Aşii rutieri ai pedalei au înscrise în agendă două competiţii interesante: Turul Algeriei pentru amatori şi cursa Paris — Nisa pentru profesionişti, ale căror rezultate vor fi, fără îndoială, aşteptate cu interes de pasionaţii ciclismului.

În încheiere, amintim şi de campionatele europene de judo pentru juniori şi tineret, care vor avea loc la Bordeaux.

G. RUSSU-ŞIRIANU

---

sportul în lume

HANDBALIŞTII NOŞTRI AU JUCAT FORMIDABIL!

(Urmare din pag. 1)

citeva manevre tactice ale adversarilor care sînt cele mai preţioase pentru ei. După aproximativ 10 minute lucrurile au fost clare chiar şi pentru noi, la masa presei. **Forţa de atac a danezilor se rezuma în principal la două elemente: a) punerea în valoare a lui Jurgen Petersen (un stîngaci cu detentă şi şut exploziv) şi b) încrucişările prin centru ale unor masivi realizatori (Graverssen, Heidemann şi Lund), care, prin pase scurte şi rapide, încercau să desfacă mijlocul apărării noastre pentru a-şi face culoare de a arunca la poartă. În clipa în care au înţeles aceste două arme, principalele mijloace de exprimare ofensivă ale adversarilor lor, jucătorii români, bine dirijaţi şi de cei trei antrenori de pe margine, au adoptat un sistem defensiv excelent: Samungi l-a preluat în supraveghere strictă, „om la om", pe Petersen, anihilîndu-l total, iar centrul apărării a stat lipit de semicerc fără să se deplaseze lateral, avansînd doar în momentul de şut şi acoperind poarta ca un zid masiv. Astfel, s-au creat — ca să zicem aşa — condiţiile reducerii la tăcere a redutabilului atac danez. Pînă ce aceste lucruri s-au lămurit pe deplin, scorul a oscilat, danezii conducînd chiar de două ori, iar egalitatea fiind consemnată pe tabela de marcaj de 5 ori. A URMAT LECŢIA...** O lecţie de handbal pentru care reprezentativa României merită toate felicitările, deoarece ea a fost completă.

Aceasta pentru că, dacă sistemul defensiv a contribuit în primul rînd la scoaterea adversarului din „mînă", la pierderea unui ritm de joc cu care el era acomodat **(ca o curiozitate vom nota că irascibilul antrenor danez Hans Jenssen a trimis în teren, la un moment dat, 4 redutabili şuteri, forţînd cu disperare victoria), nu-i mai puţin adevărat că în atac HANDBALIŞTII ROMÂNI S-AU COMPORTAT EXCELENT, ÎNSCRIIND, MAI ALES ÎN REPRIZA SECUNDĂ, CU O FACILITATE CE NE ÎNDEAMNĂ SĂ PRECIZĂM CĂ ATUNCI CÎND VOIAU — MARCAU! În sprijinul afirmaţiei noastre stau cîteva date obiective de netăgăduit. Prima şi cea mai importantă este aceea că în două din cele trei momente de inferioritate numerică, echipa României a înscris, totuşi, cîte un gol (min. 16 şi 56). Un asemenea lucru nu prea este la îndemîna oricărei formaţii, mai ales cînd dispută o semifinală a C.M.!**

Ce ne-a mai plăcut, în atac, la echipa română? **Maturitatea ei tactică. Prin aceasta înţelegem că fiecare situaţie de stăpînire a mingii a fost folosită cu tact, cu inteligenţă, aşteptîndu-se cu calm momentul cel mai prielnic pentru a „executa" elegant apărarea daneză. GRUIA a fost, de această dată, foarte „econom" şi nu a mai risipit atacurile, OŢELEA a coordonat cu multă inventivitate tactică jocul echipei, alternînd însă ritmul şi poziţia de finalizare, SAMUNGI s-a infiltrat inepuizabil pe semicerc (acest handbalist joacă accidentat, fiind un exemplu de dăruire şi sacrificiu pentru echipă), GAŢU, ca un „dansator spaniol" — cum îl caracterizase, cu umor, un gazetar francez — a produs panică de fiecare dată printre adversari, iar CHICIDT, GUNEŞ, LICU şi NICA au forţat, prin periculoasele lor pătrunderi, apărarea daneză ca să facă numeroase faulturi şi să se deschidă frecvent.**

Sugestivă în această privinţă ni se pare declaraţia ce ne-a făcut-o după meci, Ben Mortensen, **portarul danez din repriza secundă, un medic de 34 de ani din Copenhaga: „ROMÂNIA ESTE DE DEPARTE CEA MAI EFICACE ECHIPĂ PE CARE AM ÎNTÎLNIT-O ÎN LUNGA MEA CARIERĂ. GH. GRUIA RĂMÎNE, INCONTESTABIL, CEL MAI BUN JUCĂTOR DIN LUME.** Ce clasă! Are un şut care paralizează..."

În finalul comentariului nostru am rezervat cîteva cuvinte sfîrşitului acestui meci, în care, după cum se ştie, Guneş *a fost eliminat definitiv din joc, cu 30 de secunde înainte de sfîrşit. Ce s-a întîmplat? Toată „istoria" a început cu multe minute înainte, cînd — la o acţiune ofensivă — jucătorii danezi au pasat greşit, mingea ajungînd chiar pe banca rezervelor echipei lor. Guneş s-a repezit să execute autul, dorind să speculeze o situaţie de contraatac. Antrenorul Hans Jenssen şi Jurgen Petersen, care se aflau acolo, au refuzat să-i dea mingea, printr-un gest de loc elegant. Puţin mai tîrziu, Petersen, intrat pe teren, l-a faultat de două ori consecutiv şi destul de tare pe Guneş, care a încercat să riposteze. Prompt, antrenorul federal N. Nedef l-a schimbat imediat, dar apoi, în ultimele 2 minute, l-a introdus din nou în teren. Cu 30 de secunde înainte de sfîrşit, echipa noastră a comis fault în atac, mingea aflîndu-se în acel moment la Guneş. Petersen s-a repezit s-o ia, dar Guneş a refuzat să i-o dea şi l-a împins cu mîna peste faţă, iar Petersen, dezechilibrat, a căzut lovindu-se cu capul de tartan. În mod cu totul nepermis antrenorul danez Hans Jenssen a pătruns în teren şi i-a dat o palmă lui Guneş. Fireşte că gestul jucătorului nostru este total condamnabil, el fiind în totală contradicţie cu comportarea generală a handbaliştilor români şi cu maniera noastră de a aborda un meci de handbal. Din nefericire, publicul lyonez a reacţionat mult prea aspru, fluierînd întreaga echipă română şi uitînd, într-o secundă, toate celelalte 59 de minute de handbal de clasă pe care ea l-a dovedit.*

GRUIA

GAŢU

CHICIDT INDISPONIBIL?

Accidentat în min. 39, cînd Jurgen Petersen l-a faultat, probabil involuntar, GABRIEL CHICIDT a părăsit terenul şchiopătînd şi nu a mai reintrat. El avea încă din jocul precedent (cu Suedia) o întindere în zona genunchiului drept, însă dr. Gh. Mănescu, **medicul echipei, l-a recuperat, prezentîndu-l apt de joc în semifinale. NOUL LUI ACCIDENT PUNE SUB SEMNUL ÎNTREBĂRII — după cum ni s-a anunţat la încheierea jocului — PARTICIPAREA LUI LA FINALĂ.**

CUM S-A CALIFICAT CEALALTĂ FINALISTĂ

Spre deosebire de lyonezi, spectatorii din Bordeaux au asistat la o partidă aprig disputată. Începutul meciului a aparţinut jucătorilor germani, care, după numai 17 minute au realizat o diferenţă apreciabilă: 6—2. În cea de a doua parte a primei reprize, iugoslavii au avut o puternică revenire, insuficientă, însă, pentru a restabili echilibrul.

Repriza secundă a fost mult mai echilibrată, ambele echipe aruncînd în luptă tot arsenalul tehnic şi tactic de care dispuneau. Echipa R.D.G. continuă să conducă ostilităţile, reuşind să se distanţeze de adversara ei. Excelent a evoluat în acest meci jucătorul ROST *(R.D.G.), care a reuşit să înscrie nu mai puţin de 10 goluri! De subliniat faptul că formaţia învingătoare a evoluat fără unul dintre cei mai buni jucători ai săi,* Ganschow *fiind accidentat.*

După surprinzătorul 0-2 de la PORTO ALEGRE

RIO DE JANEIRO, 6 (Agerpres). — Comentînd surprinzătoarea victorie a echipei Argentinei asupra selecţionatei Braziliei în meciul de la Porto Alegre (scor 2—0), corespondentul din Brazilia al agenţiei France Presse notează, printre altele: „Echipa Argentinei, una din «victimele» preliminariilor campionatului mondial, a învins «11-le» antrenat de Saldanha tocmai acum, cînd toate pronosticurile erau favorabile brazilienilor. Dar ceea ce i-a uimit pe observatori a fost faptul că victoria argentinienilor, renumiţi ca jucători individualişti, se datorează unui joc prin excelenţă colectiv. Apărarea ermetică a argentinienilor a făcut aproape imposibilă orice pătrundere a liniei de atac condusă de Pelé. S-ar putea ca pînă duminică, 8 martie, cînd cele două echipe se vor întîlni în meci revanşă pe stadionul «Maracana» din Rio de Janeiro, Joao Saldanha să efectueze o serie de remanieri în formaţie".

TELEX • TELEX TELEX TELEX • TELEX • TELEX •

Campioana absolută Crista Tracher, Ioan Roşca, Gh. Varga şi Viorel Ionescu, însoţiţi de antrenorul Ernest Ulrich, au plecat ieri în R. D. Germană pentru a participa la concursul internaţional, dotat cu trofeul „Patina de aur", care va avea loc la Berlin.

În runda a 4-a a turneului de şah de la Lugano, marele maestru danez Bent Larsen l-a învins pe Gligorici (Iugoslavia), iar Olafsson (Islanda) a cîştigat la Kavalek (Cehoslovacia). În clasament: Larsen 4 p, Olafsson 3 p, Byrne (S.U.A.) 2 (1) p etc.

■

La 9 martie va avea loc la Moscova tragerea la sorţi în vederea campionatelor europene de tenis de masă, pe care le va găzdui capitala sovietică între 1 şi 8 aprilie. Sînt înscrise pînă în prezent cîte 20 de echipe masculine şi feminine, iar în turneul individual şi-au anunţat participarea 180 de jucătoare şi jucători din 22 de ţări.

■

Campionul mondial de box la categoria pană, franco-australianul Johnny Famechon, îşi va pune în joc titlul la Roma, pe data de 9 mai, în faţa mexicanului Vicente Saldivar, care a deţinut centura în anul 1967. De remarcat că, după ce-şi apărase de 4 ori titlul, mexicanul se retrăsese, dar anul trecut a reintrat cu succes.

■

La Verdun, în bazin de 25 m, înotătorul francez Letast a parcurs 100 m liber în 53,7 şi 200 m liber în 1:58,6

■

La apropiatele campionate europene de atletism pe teren acoperit (Viena, 14—15 martie), Ungaria va fi reprezentată de 5 atleţi şi 3 atlete, printre care Kalocsai (lungime), Cziffra (triplusalt) şi Majo (înălţime), Katalin Balogh (60 mg.) şi Magdalena Komka (înălţime).

„FAIR PLAY" 1969

Comitetul internaţional pentru Cupa fair-play „Pierre de Coubertin", întrunit la Paris sub preşedinţia lui Jean Borotra, a atribuit trofeul pe anul 1969 sportivilor spanioli Pedro Zaballa (fotbalist la echipa Sabadell) şi Francisco Buscato (baschetbalist în formaţia Juventud Badalona).

MICHEL ROUSSEAU — 52,9 LA 100 M LIBER
KAREN MORAS — 4:26,3 LA 400 M LIBER

Într-un concurs desfăşurat la Marsilia, Michel Rousseau **a înotat distanţa de 100 m liber în 52,9 — cea mai bună performanţă europeană într-un bazin de 25 m.**

La rîndul ei, Karen Moras ameninţă şi celelalte recorduri ale americancei Debbie Meyer. Recent, la Sydney, noua stea a nataţiei australiene a parcurs 400 m liber în 4:26,3 — record naţional, la numai 1,8 sec. de recordul lumii.

Tiparul: I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti